

SJÆLLANDSK FODBOLD

MAJ 2018

*Kagekonens
fodboldbageri*

SIDE 16

**Åge Hareide
om glæde
og tryghed**

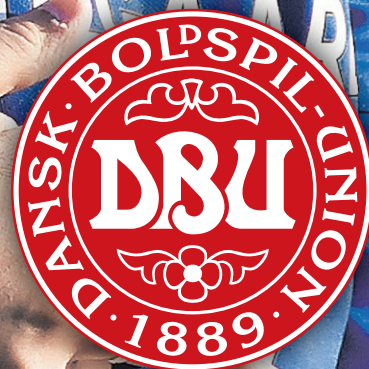
SIDE 9

**17 år og
superligaspiller**

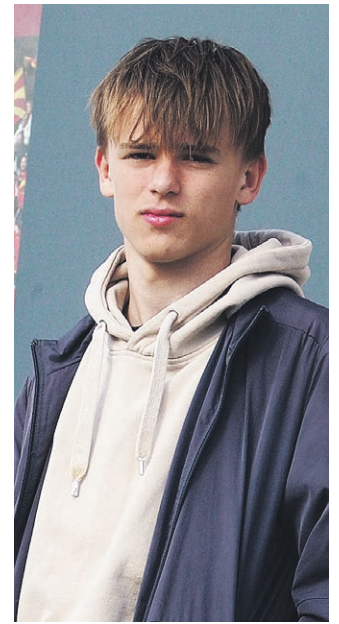
SIDE 30

**MIG
OG MIN
FAR**

SIDE 20-29

DBU SJÆLLAND

MIKKEL KROGH DAMSGAARD 30

KAGEKONENS FODBOLDBAGERI 16

NÅR SORGEN RAMMER 33

INDHOLD

- 4** Update
- 9** Fodboldtræneren skal skabe glæde og tryghed
- 12** VM Quiz
- 16** Kagekonens fodboldbageri
- 18** Talent for regler
- 20** TEMA – mig om min far
- 22** Han er ikke Zorniger
- 24** Fodbold sagde mig intet
- 26** Mit barn og livsstil er en prioritering
- 28** Når fodbold går i arv
- 30** Fra breddefodbold til superligaen på 5 år
- 32** Seriepokalfinalen 2018
- 33** Når sorgen rammer
- 36** Fodboldpas

FODBOLDTRÆNEREN SKAL
SKABE GLÆDE OG TRYGHED **9**

TALENT FOR REGLER **18**

FORMÅL:

Sjællandsk Fodbold er et magasin til alle med interesse i fodbolden på Sjælland. Her kan du hente inspiration, få ideer og drage nytte af erfaringer fra andre fodboldklubber. Indholdet er primært henvendt til de mange frivillige i de sjællandske breddeklubber.

Eftertryk af publikationen er ikke tilladt uden tydelig kildeangivelse.

ÅRGANG: 75

ABONNEMENT:

Pris for et års abonnement er 200 kroner.
Henvendelse til mail beha@dbusjaelland.dk.

Bladet udkommer fire gange årligt

LAYOUT: Beige Grafisk Design.

REDAKTION:

Peter Otto Vest Hansen
Ansvarshavende redaktør
peve@dbusjaelland.dk

Maria Markussen
mama@dbusjaelland.dk

Casper Boe Jensen
cabj@dbusjaelland.dk

UDGIVER:

DBU Sjælland | Himmelev Bygade 64A | 4000 Roskilde
Tlf.: 4632 3366 | ISSN: 2245-9421
www.dbusjaelland.dk | www.facebook.com/dbusjaelland/

UPDATE

LEJ EN INSTRUKTØR "BØRN & BEVÆGELSE" FOR DE 2-4-ÅRIGE

Har en gruppe frivillige startet et hold op for de yngste børnespillere i jeres klub? Så kan I få besøg af en instruktør med speciale i DBU konceptet "Børn & Bevægelse - motorik, leg og læring" for 2-4 årige drenge og piger. Instruktøren vil indføre jer i øvelser og lege, der kan skabe smil og udvikling hos de mindste boldspillere. Samtidig kan instruktøren dele ud af sin erfaring med at undervise helt små børn med lege og øvelser, der er tilpasset børnenes motoriske alder.

Pris 400,- kroner i timen plus kørsel.

Der er gode muligheder for fleksible løsninger tilpasset netop jeres behov. Kontakt DBU Sjælland på udvikling@dbusjaelland.dk eller 4632 3366

U140 – STÆVNET FOR DE "SMÅ OG HURTIGE"

DBU Sjælland er klar med et nyt stævne, hvor det er spillernes højde, og ikke alder der er afgørende for hvem der kan deltage.

FIF Hillerød, ved formand Karsten Nielsen, kontaktede i marts måned, DBU Sjællands Børne-, unge- og seniorudvalg (BUS), med en idé til et nyt stævne.

Helt grundlæggende er det centrale oplæg for stævnet at give fysisk mindre spillere, bedre vilkår for at udfolde sig, og komme "på hold". Det sker helt lavpraktisk ved at U140 stævnet udelukkende henvender sig til spillere med en højde på under 140 cm.

Der vil blive afviklet to U140 stævner, henholdsvis den 21. maj 2018, og den 3. juni 2018.

Begge stævner vil blive afviklet hos Nødebo IF, på Sportsvej 43, Nødebo, 3480 Fredensborg.

Bliver stævnerne en succes, vil DBU Sjælland kigge nærmere på om det skal være en fast del af stævnetilbudene i fremtiden

SJÆLLAND ER MINDST FRIVILLIGE

Når man betragter frivillighedens fordeling i Danmark, er der lidt forskelle mellem de forskellige regioner. Region Nordjylland er således topscorer med en andel på 44. pct. frivillige af regionens borgere over 16 år, mens Region Sjælland og Region Hovedstaden ligger lavest. De to sidstnævnte regioner har en frivilligandel på 37 pct., og ligger således en smule under landsgennemsnittet, der er på 39 pct. Regionerne Midtjylland og Syddanmark ligner gennemsnittet med frivilligandele på henholdsvis 40 pct. og 39 pct.

Kilde: Tal om det frivillige Danmark: Analyse af befolkningens frivillige engagement (1:3). Frivilligrapport 2016-2018

VIDSTE DU AT

39 % af den danske befolkning har i marts 2017 deltaget i frivilligt arbejde inden for de seneste 12 måneder. Hvis vi inkluderer de danskere, der tidligere har været frivillige, har 63 pct. af befolkningen været frivillig på et eller andet tidspunkt i deres liv.

Kilde: Tal om det frivillige Danmark: Analyse af befolkningens frivillige engagement (1:3). Frivilligrapport 2016-2018

UPDATE

FÅ FLERE TIL FODBOLD MED SKOLEN

Til efteråret kører endnu en omgang af aktiviteten 'Hovedet, Kroppen, Klubben', der kan hjælpe din klub med at rekruttere nye spillere og unge frivillige i samarbejde med en lokal skole. Aktiviteten tilbyder en komplet 'Åben Skole' dag med fuldt fokus på frivillighed og rekruttering. DBU sørger for alle aktiviteter samt to instruktører. Alt I, som klub, skal gøre, er at invitere jeres lokale skole og få en kontaktperson fra klubben til at vise rundt og fortælle om klubben til de mange fremmødte elever. Både skolens indskolings elever (0-3. klasse) og udskolings elever (7-9. klasse) deltager på dagen. Indskolings eleverne guides på dagen gennem et aktivitetsunivers med fokus på fodbold, bevægelse og sundhed, og udskolings eleverne introduceres til at være ungtrænere. Der er således rig mulighed for at bruge dagen som en platform for rekruttering af både nye spillere og frivillige til klubben. Turplanen fastlægges i starten af juni. Derefter er det muligt at ansøge om eventuelle ledige datoer. En 'Åben Skole' dag koster 4.500 kr. Læs mere på hjemmesiden. ■

NY KLUBRÅDGIVER

Julie Jensen (41) er ny klubrådgiver hos DBU Sjælland. Julie, der er bosat i Vig, har de seneste 11 år været beskæftiget med golf - heraf de seneste seks år hos Odsherred Golfklub, hvor hun har arbejdet med foreningsudvikling, kommunikation og administration. Julie er uddannet merkonom i Sportsmanagement fra CPH Business. Derudover har hun erfaring som frivillig fra fodboldafdelingen i Nykøbing IF og en række andre foreninger. Julie er klubrådgiver for klubber i kommunerne Brøndby, Glostrup, Høje-Tåstrup, Albertslund, Hvidovre, Vallensbæk, Ishøj, Roskilde, Lejre, Greve, Solrød, Rødovre, Kalundborg og Holbæk. Hvis din klub er interesseret i et klubudviklingsforløb, så kan Julie kontaktes på juje@dbusjaelland.dk eller telefonnummer 5196 4333. Julie havde første arbejdsdag 3. april. ■

UPDATE

INSPIRATIONSTRÆNING (U6 TIL U19)

Har børne- og ungdomstrænerne i jeres klub brug for nye idéer til deres træninger? Så kan klubben få besøg af en DBU-instruktør, der viser jeres trænere eksempler på øvelser samt motiverer til træneruddannelse.

DBU's instruktører vil forevise eksempler på træninger på banen for jeres trænere – både de nye og de erfarne. Formålet er, at trænerne får inspiration til deres hold, og at de bliver motiveret til at tage en træneruddannelse.

Inspirationstræningerne vil både have pædagogisk og fodboldfagligt indhold. Ved spørgsmål kontakt Kirsten Christensen på mail kich@dbusjaelland.dk eller 4634 0731.

Pris 1000,- kroner. ■

BREMS. BEDØM. BESLUT.

BREMS, BEDØM, BESLUT: HOVEDET SKAL DU BRUGE HELE LIVET

'Brem, Bedøm, Beslut'. Sådan lyder den hurtige anbefaling fra en DIF-ekspertgruppe, der gennem en periode har arbejdet med, hvordan man som idrætsudøver kommer sig bedst muligt efter en hjernerystelse. Det handler i første omgang om, hvordan omgivelserne reagerer, når hovedskaden indtræffer og efterfølgende, hvordan udøveren lytter til sin krop i genoptræningsforløbet og ikke forcerer sin tilbagevenden til idrætten.

Læs mere på hjemmesiden ■

VIDSTE DU AT

36 % ville være frivillige,
hvis blot de blev spurgt.

Trods mange grunde til ikke at udføre frivilligt arbejde, er der en relativt stor andel af de mennesker, som ikke har udført frivilligt arbejde de seneste 12 måneder, der gerne vil være frivillige, hvis de bliver opfordret til det.

Samlet drejer det sig om 36 procent
af de ikke-frivillige.

*Kilde: Tal om det frivillige Danmark:
Analyse af befolkningens frivillige engagement (1:3).
Frivilligrapport 2016-2018*

UPDATE

GIV JERES PIGESPILLERE EN FANTASTISK FODBOLDSTART

52 nye fodboldpiger i alderen 5-11 år. Det var resultatet af en målrettet indsats i Gauerslund IF ved Vejle, hvor klubben i foråret 2017 valgte at kombinere Pigeraketten med et forløb under navnet Fantastisk Fodboldstart for piger. Den store rekruttering Gauerslund IF opnåede, har skabt opmærksomhed. Også hos DBU's Breddeudvalg, der har bevilliget økonomi, så forløbet 'Fantastisk Fodboldstart for piger' nu er tilgængeligt for 40 klubber i henholdsvis 2018 og i 2019 til klubpris på bare 2000kr. Du kan læse mere og finde gratis materiale på DBU Sjællands hjemmeside. ■

DOMMERKURSUS – KUN FOR KVINDER

Dommeren spiller en nøglerolle i afviklingen af en god fodboldkamp, og der er altid brug for nye dommere af begge køn. Men på landsplan er der under 100 aktive kvindelige dommere og under ti af dem dømmer fodbold hos DBU Sjælland. Det skal et nyt grunddommerkursus – kun for kvinder – være med til at rette op på. Det handler ikke om at kønsopdele, men vores erfaring viser os, at fastholdelsen bliver styrket, når kursisterne kan følges ad, sparre med hinanden og få skabt et solidt netværk blandt andre dommere.

Så hvis du gerne vil udvikle dine lederegenskaber, få god motion og skattefrie lommepenge, så er det nu du skal tilmelde dig. Kurset der indeholder både teori og praksis afholdes over fire dage i weekenderne 8. – 9. og 15. – 16. september hos Høje Tåstrup IF, Gadehavegårdsvej 1, 2630 Taastrup og afsluttes med eksamen hos DBU Sjælland, Himmelev Bygade 64A, 4000 Roskilde 16. september. Prisen er 1990,- kroner og du tilmelder dig via kursus søgeren hos dbusjaelland.dk ■

FARVEL TIL LENE RYDAL JØRGENSEN

Blækket på specialet fra Institut på Idræt, Københavns Universitet, var knap tørt, da Lene Rydal Jørgensen i 2009 blev ansat som breddekonsulent hos DBU Sjælland. Efter otte år i organisationen har Lene fundet nye udfordringer i Roskilde Kommune, hvor hun ikke så overraskende skal arbejde indenfor idrætsområdet. Hos DBU Sjælland er Lene kendt for sit store drive, evnen til at skabe resultater og selvfølgelig hendes høje humør. Undervejs har Lene taget rejsen fra konsulent til udviklingskoordinator og projektleder, og har sat store fingeraftryk på organisationens faglige udvikling. I de otte år har hun ført adskillige udviklingsprojekter sikkert i havn sammen med klubber såvel som kollegaer. Lene har sin sidste arbejdsdag 31. maj, og vi ønsker hende alt det bedste fremover. Vi takker for indsatsen og glæder os til gensynet på banerne. ■

UPDATE

FÆRRE BØRN OG UNGE SPILLER FODBOLD PÅ SJÆLLAND

DIF's nyeste medlemstal for klubberne hos DBU Sjælland viser at færre børn og unge spiller fodbold på Sjælland. Medlemstallet er faldet med 1.906 aktive fodboldspillere. Fra 88.038 til 86.132. Det giver et samlet fald på knap 2,2 procent. Gruppen af drenge under 12 år tegner sig for det klart største fald med 1350 færre spillere end sidste år. Pigerne i samme aldersgruppe er faldet med 143. På positivsiden er der sket en stigning på 251 kvinder i gruppen 25-59 år – på fem år fra 2013 til 2017 er antallet steget fra 1622 til 2307. DBU Sjællands formand Jakob Koed opfordrer til handling for at vende de faldende medlemstal. ■

“ Vi er naturligvis ærgerlige over at se et fald i medlemstallene i år. Vi glæder os dog over, at børn, unge og voksne fortsat i høj grad vælger fodbolden blandt de mange konkurrerende idrætstilbud på Sjælland. At fodbolden stadig er danskernes foretrukne idrætsgren, skyldes i høj grad det kæmpe arbejde og de mange, mange timer, som frivillige lægger i fodbolden hver eneste dag. Men klubberne er under pres, så vi må alle forsøge at arbejde med tiltag der kan vende den nedadgående tendens”, siger DBU Sjællands formand Jakob Koed.

33.487

børn under 12 år spiller fodbold i en klub hos DBU Sjælland

NY REGNSKABSMEDARBEJDER

Thomas Johnsen (45) er ny regnskabsmedarbejder hos DBU Sjælland. Hos DBU Sjælland bliver Thomas' primære ansvarsområder unionens regnskab, fakturering, lønbogholderi og dommerafregning. Thomas Johnsen kommer til DBU Sjælland fra en stilling som regnskabsmedarbejder i Kriminalforsorgen, hvor han startede som kontorelev, blev fuldmægtig og sluttede af som regnskabsmedarbejder og IT Supporter.

Men nu gælder det fodbold. Første arbejdsdag hos DBU Sjælland var 1. maj. En verden der ikke er helt ny for Thomas Johnsen, der i mange år snørede fodboldstøvlerne i Kastrup Boldklub på Amager. Thomas Johnsen kan kontaktes på thjo@dbusjaelland.dk eller telefon 4634 0740. ■

Tryghed og glæde

Til sommer rejser landstræner Åge Hareide med herrelandsholdet til VM i Rusland. Vi har taget en snak med landstræneren om breddefodbold, og om hvorfor værdier som glæde, tryghed og passion er ligeså vigtigt i breddefodbolden, som de er på landsholdet.

Tekst: Peter Otto Vest Hansen

Foto: Fodboldbilleder.dk

Da Åge Hareide var barn spillede han fodbold døgnet rundt. Når han ikke sparkede malingen af hjemmets vægge, så arrangerede han kampe og cyklede adskillige kilometer for at spille kampe. Han var drevet af glæden ved at spille fodbold. I dag - mange år senere - har han vundet masser af titler som træner og spiller. Men selvom barndomskammeraterne er skiftet ud med højprofilede landsholdsspillere, så holder han fortsat fast i, at glæden skal være det bærende element i fodbolden, og netop her er træneren nøglen.

”For at blive spiller, skal du kunne lide at spille fodbold, du skal have stor entusiasme og lyst til at spille. Det er det grundlæggende for at være både spiller og træner. Derfor er det så vigtigt med bredde-trænere. De kan lære spillerne at kunne lide fodbold. Opgaven er at tilrettelægge en træning, der skaber en entusiasme og en lyst til at spille fodbold, det er vigtigt. Jeg tror, at vældigt mange trænere alt for tidligt begynder at tænke på resultater. Tænk hellere på glæde, og så det, at spillerne har det godt, når de kommer til træning”, siger Åge Hareide.

Landstræneren opfordrer til, at man gør en indsats for at bevare glæden i fodboldtræningen.

”Jeg savner den nogen gange, når jeg kigger på mine børnebørn spille fodbold. Af og til bliver jeg lidt ængstelig, når jeg ser, at de går fra en lang skoledag, og så skal de ind og træne om eftermiddagen. Der er det vigtigt, at du hele tiden arbejder for at bevare glæden. Det er mit mantra. Det gør jeg tilmed nu, hvor jeg har med professionelle drenge at gøre. Jeg prøver altid at skabe glæde, når jeg træner. Det at lave træninger, som både får momenter frem, som du arbejder med, men hvor der samtidig er et konkurrencemoment og som fremmer glæden ved spillet”, siger Åge Hareide.

Tryghed

Landstræneren ser enkelte afgørende forskelle, men også mange ligheder mellem trænergerningen på landsholdet og i en breddeklub. Alle Åge Hareides landsholdsspillere har haft første træningsdag i en fodboldklub. Nogen i helt små klubber og andre i store. Derfor er spillerens

første træner enormt afgørende for om de vælger fodbolden.

”De som er trænere der, de bliver nødt til at have en stor interesse for fodbold. For de har måske de sværeste betingelser. De skal forsøge at fange alle. Jeg har kun dygtige spillere, og jeg kan vælge blandt de bedste. Man kan sige, at det er nemt at træne dem, men det kan være svært håndtere dem, fordi de ligesom alle andre mennesker er forskellige. På samme måde skal piger og drenge både trænes i fodbold og så skal man

samtidig have en forståelse for, at de er forskellige. Bredde-trænere udfører en rigtig vigtig opgave”, pointerer Åge Hareide.

Da Åge Hareide overtog landsholdet var en af hans første udmeldinger, at han ville tage en samtale med nøglespillere som Christian Eriksen, Simon Kjær og Christian Eriksen for at finde ud af, hvad der skulle til for at de kunne præstere optimalt. For Åge Hareide handler det helt essentielt om, at spilleren skal føle, at træneren beskytter ham eller hende.

”Samtalen i sig selv handler egentlig bare om at give spilleren tryghed, så de kan udfolde sig. Spilleren skal føle, at de næsten kan sige hvad som helst, og så vil træneren passe på mig og beskytte mig. Spillere på alle niveauer har brug for beskyttelse, fordi hvis de føler det, så vil de føle en endnu større tilknytning til deres træner. Alle trænere, tror jeg, vil holdets bedste og individets bedste. Ellers ville

de ikke være fodboldtrænere. For mig har det altid været et mantra, at jeg altid vil holdets bedste og beskytte spilleren. Men nogen gange må du sige fra, når dine regler bliver brudt. Og det tror jeg, at man får respekt for”, siger Åge Hareide.

Hvis man som træner gerne vil arbejde med mandskabsbehandling, så opfordrer Åge Hareide til, at man lærer sine spillere rigtigt godt at kende. At man kender til deres baggrund, og hvad der fylder i deres hverdag.

”Det jeg er optaget af er, at når man er ung, så har man det ofte godt med alle. Alt kommer fra arv og miljø, alt kommer fra hjemmet. Så det er meget, meget vigtigt, at en træner for børne- og ungdomshold kender til drengen eller pigens baggrund, så man kan behandle dem individuelt. Selv nu på landsholdet har jeg en præstationsplan for spillerne, der ser på, hvad de kan teknisk med bold, og vi rangerer dem efter, hvor dygtige de er teknisk med bold, taktisk – hvordan de arbejder sammen med andre, dine relationelle forhold, fysisk og mental tilstand. Så det handler meget om, hvordan de har det. Hvordan er familie-situationen, hvordan har de det uden for banen. Her er det vigtigt at have vide, hvordan har de det i skolen, hvordan har de det hjemme, og alt det der er så vigtigt, fordi det vil skabe en tryghed drengen eller pigen, som vi skal fastholde i fodbolden, at de kommer til et sted, der bryder sig om dem og passer på dem. Har du det okay, er der noget vi kan gøre for dig. Og det er så vigtigt, fordi det vil gøre situationen bedre for drengen eller pigen, der skal svare på de spørgsmål”, siger Åge Hareide.

Blandt andet peger han på, at det er en trend i tiden – både i Norge og Danmark – at man børn kommer fra skilsmissehjem. Her spiller også holdledere og andre omkring holdene en vigtig rolle.

”Heldigvis ved jeg, at der findes så mange gode holdleder og ledere, som passer på særligt børn og unge. Ofte fordi de selv har børn på holdet. I Norge kommer omkring 50 procent fra skilsmissehjem. Det er en trend i tiden, og det skal man være klar over. Det handler først og fremmest om at få de unge

til at stole på voksne mennesker. Det er så vigtigt. Den allerstørste brist ligger hos unge der ikke stoler på voksne mennesker af forskellige grunde”, siger Åge Hareide.

Passion

I skrivende stund har Åge Hareide netop udtaget sin bruttotrup på 35 mand til VM. Truppen skal siden skæres ned til de 23 navne, der får den eftertragtede billet til VM i Rusland. For Åge Hareide er passionen for landsholdet meget afgørende.

”Motivation hænger oftest sammen med ambition. På vores niveau handler dem om at teste om de danske spillere virkelig havde lyst til at komme til VM eller om de bare ville spille landskampe. Det kunne jeg mærke meget tidligt hos spillere som Kasper Schmeichel, Christian Eriksen, Simon Kjær og William Kvist, de ville virkelig gerne til VM, og det gjorde mig glad. Og det spredes jo ud i holdet fra dem og mig”, siger Åge Hareide.

Som dansk landstræner har Åge Hareide oplevet forskellene på dansk og norsk foreningsfodbold. Senest til Store Trænerdag hos DBU, hvor han har mødt breddetrænere fra hele landet. Vi spørger ham, om han har bemærket forskelle mellem de to landes fodboldkulturer.

”Danskerne er dygtigere. De er dygtigere til at skabe flere individualister end Norge. Men jeg tror, at det hænger sammen med hele samfundsstrukturen. Danskerne er mere liberalt tænkende

end nordmænd. Vi er mere i boksen, hvor danskerne går lidt mere ud af boksen. Og så har de lidt anden tilnærmelse i forhold til læringsmomentet i fodbolden. De danske spillere drager også tidligere ud i Europa end de norske spillere. Danmark er mere knyttet til kontinentet og lande som Tyskland og Holland. Det gør, at de får en lidt anden fodboldopklæring end i Norge. Og så tror jeg, at passionen for fodbold er større i Danmark end Norge. Fordi i Norge er vi mere delt op af vinter og sommer, fordi vi har vinteridrætten og sneen, som forstyrrer sommeridrætten, og de er jo dygtige, så der bliver fodbolden skubbet lidt ned (af ranglisten red.), siger Åge Hareide med et smil.

Sammenholdet er styrken

Vi møder landstræneren midt i en travl tid. Han er i fuld sving med forberedelserne til sommerens VM-slutrunde, hvor der især er fokus på at syne den enkelte spiller, der er inde i overvejelserne til den 23 mand store trup. Det handler om at finde de rette spillere i forhold til de modstandere, som Danmark skal møde. I første omgang drejer det sig om gruppekampene mod Peru, Australien og Frankrig.

”Det er svært, fordi der er mange som har forskellige egenskaber, som kan bruges. Der er for eksempel spillere, som vil passe mod Peru, men måske ikke mod Australien, så du skal tage en afvejning

om, hvem skal du have med og ikke med. Det er svært, og det bliver hårdt for dem, som ikke kommer med. Men det er jo en træners lod. Af og til gruer jeg for, at skulle sige til en spiller ‘du skal ikke være med’, for vi kan ikke tage flere med end 23. Men det er trænerens lod”, siger Åge Hareide.

Åge Hareide er slet ikke i tvivl, da han bliver spurgt, hvad vores største styrke bliver til VM. Målet er at gå videre fra gruppen, og her skal sammenholdet stå sin prøve.

”Vi har en fordel som lille nation. Spillerne kender hinanden ekstremt godt gennem mange, mange år, hvor mange har spiller sammen på ungdomshold eller ungdomslandshold. Den personlige kemi er vældig afgørende. Jeg ved godt, at der er forskelle på københavnere og jyder, men vi er ikke et så stort land, at der er afgørende forskelle. Men vi har et godt sammenhold på landsholdet. Det har vi haft hele vejen. Selv da vi havde modgang i starten – i 2016 mod Montenegro – så stod vi sammen, og vi fandt ud af det igen rimeligt hurtigt. Jeg tror, at sammenholdet er en af vores største styrker. Her har anførerholdet været vigtigt med Simon Kjær, Christian Eriksen, Kasper Schmeichel og William Kvist, men selvfølgelig også alle de andre. De er for mig alle lige vigtige, og de er gode til at hjælpe hinanden”, siger Åge Hareide.

VM

1.
I hvilket land blev VM i fodbold i 1978 afholdt?

- A. Frankrig
- B. Argentina
- C. Italien

2.
Hvem blev topscorer ved VM i fodbold i 1986 i Mexico?

- A. Gary Lineker
- B. Preben Elkjær
- C. Maradona

3.
Hvilket land vandt VM i fodbold i 1962, som blev afholdt i Chile?

- A. Argentina
- B. Brasilien
- C. Vesttyskland

4.
Hvad hed træneren for det danske fodboldlandshold ved VM i fodbold i 1998?

- A. Morten Olsen
- B. Richard Møller Nielsen
- C. Bo Johansson

5.
Hvor meget vandt Vesttyskland over Holland ved finalen i VM i fodbold i 1974?

- A. 2-0
- B. 3-2
- C. 2-1

6.
Hvilket af følgende lande var IKKE med til VM i fodbold i 1978 i Argentina?

- A. Ungarn
- B. Sverige
- C. Portugal

QUIZ

7.
Hvor mange fodbold-VM slutrunder har Danmark deltaget i?

- A. 2
- B. 3
- C. 4

8.
Hvilket land blev nr. 2 i Danmarks kvalifikationsgruppe til VM i fodbold 1986?

- A. Sovjet
- B. Norge
- C. Schweiz

9.
Hvilket land har vundet VM i fodbold flest gange?

- A. Tyskland
- B. Argentina
- C. Brasilien

10.
Hvordan blev VM-finalen i fodbold mellem Brasilien og Italien i 1994 i USA afgjort?

- A. Normal spilletid
- B. Forlænget spilletid
- C. Straffesparkskonkurrence

11.
Hvor mange kampe vandt Danmark ved VM i fodbold i 1982?

- A. Ingen, Danmark var ikke kvalificeret
- B. 1
- C. 2

12.
Hvad hed den danske dommer som bl.a. dømte semifinalen mellem Brasilien og Tyrkiet ved VM i fodbold i 2002?

- A. Peter Mikkelsen
- B. Henning Lund-Sørensen
- C. Kim Milton Nielsen

13.
Hvad hed den danske VM-sang ved fodbold VM i 1998 i Frankrig?

- A. En for Alle
- B. Vi vil ha' sejren i land
- C. Big Boys In Red And White

Se svarene og resultatet på næste side

SVAR

- 1) Argentina.
- 2) Gary Lineker - (6 mål).
- 3) Brasilien.
- 4) Bo Johansson.
- 5) 2-1.
- 6) Portugal.
- 7) 4 slutrunder - 1986, 1998, 2002 og 2010.
- 8) Sovjet.
- 9) Brasilien - 1958, 1962, 1970, 1994 og 2002.
- 10) Straffesparkskonkurrence.
- 11) Ingen, Danmark var ikke kvalificeret.
- 12) Kim Milton Nielsen.
- 13) Vi vil ha' sejren i land - Med Dodo & The Dodos.

0 - 2 RIGTIGE

Jaaeee, fodbold er nok ikke lige der du har din force. Men alle starter selvfølgelig et sted. Op på hesten igen, så skal du nok komme efter det!

DBU Sjællands råd: Sid klistret til skærmen under hele VM, og sug alt hvad du kan til dig af anekdoter, historiske fakta og viden. Se alle kampe, og forlad først skærmen i halvlegen eller ved slutfløtet, så kommer det helt af sig selv. Hvis alt kikser så kan du alternativt måske starte til håndbold i stedet?

3 - 5 RIGTIGE

Det begynder og ligne noget, men du er dog stadig blot en novice udi fodboldens vigtige viden. Kæmp videre og klø på, så skal du nok komme højere op på topscorerlisten.

DBU Sjællands råd: Brug noget tid i din klub, og gå til din træner, holdkammerater eller lokale fodboldorakler og udspørg dem om fodboldens vigtige begivenheder, sammen skal i nok få styr på det! Jo fleres viden du kan trække på, jo bedre.

6 - 9 RIGTIGE

Du ligger helt sikkert foran mange på dit hold, i din forældregruppe, eller blandt dine kollegaer, når det kommer til VM viden, men der er dog stadig lige det sidste stykke vej til toppen. Ligesom en kamp har 2. halvlege, så skal du også i gang med 2. halvleg af fodboldviden, så du kan nå helt til tops.

DBU Sjællands råd: Gå på nettet og find de gamle VM kampe på Youtube, kombineret med en masse tid på Google, så skal du nok få styr på de sidste detaljer. Derefter så ligger 13 rigtige lige om hjørnet og venter.

10-12 RIGTIGE

Det er så tæt på, men alligevel så langt fra. Som Tyskland i 2002, Sverige i 1958 og Holland i 2010, må det dog blive ved sølvet, stærkt kæmpet!

DBU Sjællands råd: Det er ikke meget der mangler, og på en god dag så havde de alle sammen været der. Træning, træning, træning også rammer du den lige i r... næste gang! Tyskland har også stået i finalen mange gange og måttet gå slukøret hjem, men der er altid næste VM.

13 RIGTIGE

Som en anden Miroslav Klose glider du direkte ind på topscorerlisten, og i historiebøgerne med denne fantastiske præstation! – Maradona, Roger Milla og Pelé ville være stolte af dig, og hvad du har præsteret i denne VM Quiz.

DBU Sjællands råd: Du ved vidst godt hvad du skal lave når VM Starter. Men måske skulle du alligevel lige ringe til DR, Tv2 eller Discovery og høre om de mangler en kommentator eller ekspert, når du nu alligevel skal se alle kampene.

Du rydder pladen og tager VM Guldet med hjem, med den præstation – Godt Gået!

Kagekonens fodboldbageri

Fodbold og hygge hænger sammen, og hvad er mere hyggeligt end hjemmebag? – Sjællandsk Fodbold har i sæsonen 2018 allieret sig med Helle Rimmer, selvudnævnt kagekone, tidligere deltager i "Den Store Bagedyst" og ejer af Rimmers Køkken.

Der er godt gang i køkkenet, da dagens udsendte træder ind i det smukke og moderne Miele køkken, i Miele's showroom i Glostrup. To ovne kører, musikken spiller, duftene nærmest kæmper om at finde vej til næsen først, og hele den ene bordplade er fyldt med alskens remedier til bagning.

Helle Rimmer står midt i det hele, med stort smil på, og glæden er til og tage og føle på. Det her er Helles ele-

ment, med dej på hænderne, mel på bordene og boller i ovnen.

Dagens bage-session finder sted i lige netop Miele's eventkøkken fordi, at Helle står for at skulle bage 120 boller til den velgørende organisation, Barndrømmen, og det er trods alt noget nemmere med 2 ovne end en enkelt.

Samtidig har Miele og Helle et samarbejde, hvor at de sammen inviterer til forskellige madlavningskurser, bagekur-

ser og events for at dele ud af Helles store glæde for at forkæle smagsløgene. Det kan man læse meget mere om på Miele's hjemmeside

"THE CINNAMON SNAIL LADY"

Dagens første opskrift er på kanelsnegle, og bag dem ligger en helt særlig kærlighed, og nogle gode minder. Helle Rimmer, hendes mand og deres to børn, boede i 3 år i Australien, en tid som Helle husker tilbage på med stor glæde.

I Australien tog Helle sin bagning med, og fik bl.a. lavet en særtaftale med en russisk "deli" om at kunne købe "rigtig" gær af dem, da det ellers kun var tørgær man kunne købe i de australske butikker. Gæren skulle Helle blandt andet bruge til sine kanelsnegle som hun gerne bagte, og delte ud af.

"En dag ringede telefonen, og i den anden ende var der en der spurgte efter "The cinnamon snail lady", den betegnelse passede meget godt på mig, og inden jeg havde set mig om havde jeg meldt sig som frivillig bager til et kæmpe stort arrangement for lærerne på den lokale skole" – husker Helle tilbage.

Læg særligt mærke til at Helle vælger og bage kanelsneglene i form, det gør hun, som hun siger, for at "holde på snasket", så sneglene ikke bliver tørre.

OPSKRIFT PÅ KANELSNEGLE:

Ingredienser

Tag 150 g smør ud af køleskabet i god tid, for at stueteremperere
25 g gær
3 dl kold mælk
1 æg
4-500 g mel
1/2 tsk salt
1 spsk sukker
50 g blødt smør

Remonce

100 g blødt smør
100 g sukker
1 spsk mel
2-3 tsk kanel

Glaser:

Florsukker og kakao og/eller en hvid glaser

Metode

Rør mælk og gær sammen. Tilsæt ægget.

Tilsæt melet lidt efter lidt. Ca halvvejs tilsæt 50 g af det bløde smør i klumpen, sukker og salt. Ælt dejen godt igennem. Lad den hæve i ca 45 minutter.

Bland de sidste 100 g af den bløde smør, kanel og mel til en remonce

Rul dejen ud i en rektangel og smør et tyndt lag remonce ud over hele fladen. Rul dejen sammen på den lange led til en roulade. Skær snegle ud i stykker på et par cm. Læg dem i en smurt form eller muffinforme og lad dem efterhæve i ca 30 min.

Bages 12-15 min ved 220 grader.

Når næsten afkølet pynt med mørk og hvid glaser.

lækre nybagte boller

”Det gode med de her boller er også at ungerne selv kan være med til at lave dem, da det er en relativ enkel opskrift, og de kan få lov at stå med hænderne godt nede i dejen”
- fortæller Helle.

BØRNEFØDSELSDAGSBOLLER – PERFEKTE TIL EFTER TRÆNING ELLER KAMP

De 120 boller, som på skift ryger ind og ud af ovnen, alt afhængigt af hvornår de er færdige, er alle lavet efter grundopskriften på Helles ”børnefødselsdagsboller”. I opskriften er de lavet med glasur og krymmel, men i dag vælger Helle at komme græskarkerner på nogle af dem, birkes på andre, og hvad hun nu ellers tænker kan være lækkert som topping.

OPSKRIFT PÅ BØRNEFØDSELSDAGSBOLLER:

Ingredienser

3 dl mælk
100 g smør
50 g gær
2 æg
500 g mel
1 spsk sukker
1 tsk salt
evt 1 tsk kardemomme
1 æg til pensling
flormelis til glasur
farvet kagekrymmel (gerne nonpareils)

Metode

Smelt smørret langsomt og hæld den kolde mælk over. Tjek om temperaturen er lillefinger-varm

Hæld mælkeblanding hen over smuldret gær i skålen til røremaskinen og tilsæt æggene

Rør ca halvdelen af melet i lidt efter lidt

Tilsæt salt, sukker og evt kardemomme

Rør fortsat mel i, til du får en jævn, glat og skinnende bolledej, der endelig gerne må være lidt fedtet

Stil dejen til forhævning i ca 30 min

Form boller à ca 80 gram. - Der er flere teknikker til, hvordan man former en perfekt rund bolle uden ’rynker’. Den mindst effektive måde at gøre det på, er at bruge begge hænder til at forme en kugle. Brug bordpladen og dine fingre i stedet.

Efterhæves igen ca 30 min. Pensl med æg. Bages 10-15 min ved 200-220 grader

Køl bollerne af. Lav en hvid glasur af flormelis og kogt vand. Smør et lag glasur ud på hver bolle og dyp dem umiddelbart efter i kagekrymmel

HELLE RIMMER

Helle Rimmer er i dag selvstændig med Rimmers køkken, hvor hun tager land og rige rundt for at dele ud af sin glæde ved madlavning og bagning. Helle Rimmer kan kontaktes på hendes Facebook side ”Rimmers køkken”, hendes opskrifter kan findes på cookpad.com/dk (søg på Rimmers køkken), ligesom at Helle Rimmer kan opleves i forskellige sammenhænge, blandt andet i samarbejde med Miele. Derudover er du/I meget velkommen til at kontakte helle på hendes Facebook side hvis du/I gerne vil høre om muligheden for at få hende ud og lave noget mad sammen.

Talent for regler

21-årige Philip Lu Warburg har talent for regler. Talentet bruger han teoretisk på sit jurastudium og praktisk på de sjællandske fodboldbaner, hvor han dømmer i Sjællandsserien.

Tekst og foto: Peter Otto Vest Hansen

'Det kan jeg gøre bedre'. Nogenlunde sådan reagerede Philip Lu Warburg tilbage i 2013, da han blev frustreret over en superligadommers præstation. Få klik senere havde han tilmeldt sig et dommerkursus og nu her - fem år senere - dømmer han i Sjællandsserien og har mod på mere.

"Jeg har en masse delmål om oprykninger, men det er helt klart min ambition, at jeg gerne vil i Superligaen en dag. Men det vil naturligvis kræve flid, disciplin og fysik. Men ellers tager jeg det bare en kamp ad gangen, hvor jeg hele tiden skal forsøge at gøre det bedre end den sidste", siger Philip Lu Warburg.

Vi er taget med det unge dommertalent til Tuse ved Holbæk, hvor han skal dømme mødet mellem hjemmeholdet og RB 1906. Særligt udeholdet kender han ganske godt, da han lidt usædvanligt har dømt dem tre gange i forårsturneringen. På spørgsmålet om han har et særligt ritual før kamp fortæller Philip med et smil, at han ofte hører yoga-musik på vej til kamp for at slappe af og skærpe sit fokus.

Hviler mere i sig selv

Philip Lu Warburg er født og opvokset i Vedbæk og Hørsholm, hvor han blandt andet har spillet fodbold hos de lokale klubber Hørsholm-Usserød IK og BSV. Ved siden af dommergerningen studerer Philip Lu Warburg jura på Københavns Universitet, hvor han stræber mod at specialisere sig indenfor sportsjura. Fritidsinteressen på fodboldbanen smitter da også lidt af på hverdagen, hvor mange venner og medstuderende gerne vil snakke fodbold og regler. Faktisk ser han mange ligheder mellem de to ting.

"Det faktisk sjovt, for der er mange af de ting man bruger, når man læser jura, som man også kan bruge i dommergerningen. Der er paragraffer, og kendelserne kommer an på en konkret vurdering med udgangspunkt i en 'lov'. Der er mange paralleller", siger Philip Lu Warburg.

Philip bestod grunddommerkurset 19. september 2013 og dømte sin første kamp bare 9 dage senere. I dag har han

"JEG ER SLET IKKE NERVØS NU, NÅR JEG FREMLÆGGER, I FORHOLD TIL FØR JEG BLEV FODBOLDDOMMER. PÅ FODBOLDBANEN GÅR DET IKKE, AT MAN ER NERVØS, DER HAR DET AT DØMME FODBOLD HJULPET MIG MEGET"

- PHILIP LU WARBURG -

dømt knap 227 kampe som dommer og 51 kampe som linjedommer. Faktisk oplever han, at dommergerningen giver ham ekstra overskud og en stor portion personlig udvikling.

"Dommergerningen giver et overskud til alle de andre ting man laver. Man holder sig fysisk aktiv og så bliver man per automatik mere glad og hviler mere i sig selv. Man bliver også meget bevidst om sit kropssprog, fordi det jo ikke kun handler om det man siger, men

også om måden man siger det på", siger Philip Lu Warburg.

På samme måde har det også sænket nervøsiteten, når der skal præsteres ved eksamensbordet.

"Jeg er slet ikke nervøs nu, når jeg fremlægger, i forhold til før jeg blev fodbolddommer. På fodboldbanen går det ikke, at man er nervøs, der har det at dømme fodbold hjulpet mig meget", siger Philip Lu Warburg.

'Jeg har noget, jeg gerne vil sige til dig'

På Tuse IF's anlæg er optakten til kampen allerede godt i gang. På terrassen foran er Tuses frivillige ved at varme kullene op på en stor grill og de første tilskuere er så småt ved at indfinde sig. Efter at have hilst på officials fra begge hold ankommer de to linjedommere Charlie Niehau og Torben Emil Olsen, som Philip skal dømme sammen med for første gang. I omklædningsrummet gennemgår Philip sine fokuspunkter for kampen med linjedommerne - herunder kommunikation, ansvarsfordeling og positionering. Personligt har han i dag et særligt fokus på 'matchspoiler' - altså typen der brokker sig højlydt og påvirker kampens stemning i negativ retning. Ude på

banen har et par hundrede tilskuere efterhånden indfundet sig langs sidelinjen bevæbnet med øl og pølser. Ud af store højtalere kan en engageret speakers stemme høres og hjemmeholdet løber på banen hånd-i-hånd med boldpiger og bold drenge.

Klokken 15.00 kan Philip fløjte kampen i gang mellem Tuse og RB 1906. Det er to hold, der gerne vil fremad banen, men på trods af mange muligheder, så skal der gå hele 41 minutter før kampens

første scoring falder. Her lykkedes det for RB 1906 at bringe sig foran. Scoringen øger tændingen hos spillerne, men hver gang det trækker op til brok fra spillerne, så skærer Philip igennem og gemytterne dæmper sig. Føringen holder helt indtil 84. minut, hvor det lykkedes Tuse at udligne til kampens resultat 1-1.

På vej ud fra banen prikker en Tuse-spiller Philip på skulderen 'Jeg har noget, jeg gerne vil sige til dig'. Philip, der forventer en kritisk kommentar svarer 'Ja, hvis vi du kan sige det på en pæn måde, ellers så tager vi det efter badet'. Spilleren ville dog bare rose Philip for at holde hovedet koldt og ikke lade sig rive med af stemninger under kampen. Efter kampen er Philip da også godt tilfreds med samarbejdet mellem dommertrioen: 'Samarbejdet fungerer godt, og vi går ikke fejl af hinanden'.

Dommergerningen giver overskud

Philip er en del af DBU's Regionale Talentdommergruppe for Sjælland og øerne (RTG 3), der dækker dommere fra serie 2 og til og med 2. division. Gruppen skal hjælpe talenter som Philip med at indfri deres potentiale. Blandt andet får Philip fire gange per halvsæson besøg af en dommerudvikler, der skal hjælpe

ham med at blive en dygtigere dommer. Udviklingsrapporterne danner samtidig grundlag for Philips indrangering – i foråret rykkede han op til Sjællandsserien, og hvis alt går vel, så er næste skridt Danmarksserien.

Der bliver naturligvis også stillet en række krav til deltagerne i RTG 3. De skal blandt andet kunne løbe den såkaldte Yo-Yo test på 17/8. Hvilket kan få sveden frem på panden for de fleste. Derudover skal fedtprocenten være på et passende niveau. Derfor fylder uddannelse, forberedelse og især fysisk træning en masse i Philips liv. Når turneringen kører dommer han typisk 1-2 kampe om ugen og derudover løber og styrketræner han to gange yderligere – ofte med en dommerkollega som træningsmakker. Han opfordrer flere til at springe ud i dommergerningen.

"Hvis de bare overvejer at tage på dommerkursus, så skal de bare springe ud i det og prøve det. Det giver en masse personlig udvikling, mere overskud, mere selvtillid og en større tro på en selv. Man bliver også bedre til at kommunikere med folk og man styrker sine ledelsesevner, så bare prøv det", siger Philip Lu Warburg.

Indtil videre har Philips talent for regler bragt ham til Sjællandsserien og ind på jurastudiet. Kun fremtiden vil vise om det unge dommertalent vil få Superligadrommen opfyldt. Du kan læse mere om dommeruddannelsen og finde et kursus nær dig på dbusjaelland.dk

MIG OG MIN FAR

MIG OG MIN FAR

Af Maria Markussen

VI KENDER ALLE den gamle danske sang om, at mor er den bedste i verden, med dens iørefaldende melodi af Sven Gyldmark. Men hov, hvor forsvandt far hen?

Der er ikke meget, han ikke vil gøre for os, og kender man de rigtige tricks, så kan man altid snige noget ud af ham, som mor siger nej til. Verden ville ikke være det samme uden ham FAR.

Fædre kommer i alle former og typer – også i vores elskede fodbold.

Lige om lidt er det fars dag, og hvilken bedre måde at fejre mærkedagen på, end ved at sætte spotlyset på nogle af de fædre, der gør en kæmpe forskel for deres barn/børn igennem deres trænergerning. Stort set alle fodboldklubber har fædre, der træner deres eget barn/børn.

Fædre der går ind i rollen som træner for at give deres barn og holdet glæden ved fodbold, udfordringer og et godt miljø. At være træner for sin egen søn eller datter giver en masse tid sammen, og man kan dele begejstringen for fodbolden og de ting, der dukker op til træning og kampe.

Det skaber unikke bånd, når man er sammen om at stå noget igennem både i med- og modgang. Titlen som forældretræner er noget helt særligt, og de fleste forældretrænere vil kunne genkende det store timeforbrug, men også den store tilbagebetaling.

Jeg har altid været meget fascineret af alle de mange forældretrænere ude i det danske land, jeg beundrer det store engagement blandt dem og vi burde alle værdsætte det højt. Uden de mange forældretrænere ville vores børn ikke kunne nyde godt af foreningslivet, og dermed går videregivelsen af fællesskab, deltagelse, samarbejde, selvstændighed, lighed og oplysning tabt. Personligt mener at min gamle

anden. Det er det, der er med til at skabe vores identitet. Det er det, der præger vores liv og går i arv til vores børn.

Jeg har sat fire far/sønner i stævne og har sat deres bånd under lup, hvad har deres mange timer på træningsbanen betydet? Og hvad har fodbolden tilført deres liv?

Vi sætter fokus på FAR.

fodboldklub har været med til at forme mig som menneske, de frivillige jeg har mødt på min vej har været med til at give mig en grundlæggende forståelse af, og vigtigheden i, fællesskabet. Derfor er det relevant at give de mange forældretrænere en stemme og hylde de mange fædre. Derfor har jeg været rundt på Sjælland og talt med fire forældretrænere som alle træner deres eget barn og har forskellige historier at fortælle.

Heldigvis er der mange fædre derude, der bare ikke kan lade være med at dele deres entusiasme og passion med deres barn/børn, hvilket de fleste børn elsker. Hvad end det er fodbold, madlavning, musik, rejser eller snooker, så er det rart at have noget, man kan tale om og dele med far.

Vores forældre er jo ikke nogle, vi selv har valgt. Men det, der i sidste ende batter noget, er det, vi giver til hin-

Han er ikke Zorniger – men far er okay

I fem år har Nikolajs far Henrik Schmidt været hans træner i fodboldklubben Brøndbyernes IF.

Af Maria Markussen

Som tilflytter tilbage i 2013 tilbragte Henrik Schmidt rigtig mange timer på sidelinjen, når sønnen flere gange om ugen løb rundt på fodboldbanen til træning og kamp. Måden han kunne vise interesse for sønnens passion, var at være til stede på sidelinjen. Som i så mange andre danske breddeklubber var træner mangel en stor udfordring, derfor opsøgte trænerteamet forældregruppen med en forespørgsel om hjælp. Den hjælp de efterspurgte var en fast assistenttræner, og ikke den mere beskedne rolle som hjælper ved en enkelt station i ny og næ.

”Når man alligevel sidder som fast inventar på sidelinjen, hvorfor så ikke gribe chancen? Det var en oplagt mulighed for at komme helt tæt på min søns udvikling”, forklarer Henrik Schmidt, der i dag er assistenttræner for Brøndbyernes IF U11 hold 2.

For Henrik Schmidt har interessen for fodbold altid eksisteret og da muligheden for en træner tjans opstod var det ikke en svær beslutning. ”Jeg er interesseret i fodbold, jeg har selv spillet, og jeg mente, at jeg havde noget at bidrage med. Det var ikke en svær beslutning, men det var ikke en beslutning jeg skulle tage alene, det var en beslutning Nikolaj og jeg skulle tage sammen. Vi tog en snak derhjemme, om han ville have noget i mod at far skulle træne ham, og være med på banen hver gang – også at skulle træne, rette og stille krav til ham”, forklarer Henrik Schmidt.

Nikolaj var dengang nok ikke 100 procent bekendt med omfanget og konsekvenserne af at have far som træner. Der kan nemlig være en del dilemmaer forbundet med opgaven som forældretræner, selvom der nok er flest gode ting at sige om rollen. Det afhænger af, om både far og barn kan skelne mellem, hvordan man agerer og opfører sig derhjemme og i fodboldklubben. Fodboldklubben er et offentligt rum, og der er nogle andre adfældsregler end derhjemme.

”Det er en dobbeltrolle, der er forskel på far derhjemme og far på træningsbanen, far som ikke er far på træningsbanen, men træner. Til at start med, var jeg jo ”kun” uddannet far, hvis man nogen sinde kan kalde sig det”, uddyber Henrik Schmidt.

Henrik Schmidt mener, at sønnen Nikolaj nok har lidt under den første tid i hans trænerperiode, det var meget vigtigt, at ingen i forældregruppen kunne komme med beskyldninger om forskelsbehandling. ”Nikolaj har nok ikke fået den credit, spilletid og umiddelbare accept, han skulle have haft, jeg har været hurtigere til at juble over det, de andre lavede. I dag er det en helt anden verden, i dag er jeg blevet dygtigere og klogere på, hvad det er man skal bedømme spillerne på og hvornår de skal ind og præstere på hvilke pladser, og hvad de har af kompetencer. Så nu er Nikolaj altid en fast starter, i start 8eren”, konstaterer Henrik Schmidt.

Fælles passion

Tit har vi sådan en rosenrød forestilling om, at passion er noget, der dumper ned fra himlen. Vi bliver ramt af lynet, og pludselig føler vi vores kald.

Sådan spiller klaveret oftest ikke. Meget ofte er det vedholdenhed, der skaber

udvikling, og når vi føler, at vi flytter os, vokser passionen indeni.

Der er nok ingen tvivl om, at Henriks passion for fodbolden har smittet af på Nikolaj og hans lillesøster, som også er blevet bidt af fodbolden.

Der er mange plusser ved at have sin far som træner, en af de helt store plusser er de mange gode og sjove timer, man har sammen både på og udenfor banen.

”Det at jeg kan følge mit barn på så tæt hold i et miljø, hvor han hygger sig det er bare fedt – at se hans udvikling både fodboldfagligt og i samspil med resten af holdet, hvordan de sociale kompetencer hurtigt kommer ind under huden. Man ønsker jo at udvikle et komplet menneske, som kan agere sammen med andre mennesker og som ikke teer sig tosset i alle mulige situationer. Det kan man jo kun håbe på at de lærer, men her har man chancen for at se det på tættest hold, uden at skulle lære dem noget”, forklarer Henrik Schmidt.

Jeg er stolt – far

Under hele mit møde med Henrik og Nikolaj Schmidt var det tydeligt at mærke et sammenhold mellem far og søn, trods man nok ikke lige sætter følelser på i sådan en situation. Jeg spurgte Nikolaj direkte, hvordan er det at have far som træner, hans svar var både umiddelbart og ærligt.

”Hvis nu han er vildt god under træning, så kan man med stolthed sige – det er min far. Han er jo ikke professionel, for så ville han jo være ligesom Alexander Zorniger, men han er okay”, sådan italesætter Nikolaj Schmidt fars trænerrolle og ikke mindst dens betydning. Så hudløst ærlig og ligetil, at udtalelsen understreger en meget væsentlig pointe. Det vigtigste er tilstedeværelse. Det kan udkonkurrere alt – også de fedeste lege-tøjskonsoller.

Man bliver ikke en god far af at komme hjem med det nyeste Xbox-spil og parkerer sit barn, mens man selv laver noget andet. Tværtimod.

For din søns skyld

En opgave som forældretræner kræver mange timer, andre der siger andet – lyver. Du kan sagtens både være forælder og træner. Som forældretræner deler du unikke oplevelser med dit barn og får en sjælden mulighed for at lære kammeraterne at kende.

“Det er oplevelser jeg ikke ville være foruden, og blev jeg spurgt igen i morgen – uden at vide hvad det var, så ville jeg sige ja.

Hvis lillesøster en dag kommer og spørger om jeg vil være træner, så er svaret meget nemt, ja. Man får så meget unik tid sammen med sine børn i et forum som man normalt vis ikke har adgang til”, sådan opfordrer Henrik Schmidt og forsætter.

“Den investering giver så meget igen, bare det at være en del af en forening og det klubliv der er, de mange mennesker man møder og de oplevelser man får sig, det kan man ikke få fra tilskuerpladserne”.

”DET ER OPLEVELSER JEG IKKE VILLE VÆRE FORUDEN, OG BLEV JEG SPURGT IGEN I MORGEN – UDEN AT VIDE HVAD DET VAR, SÅ VILLE JEG SIGE JA ”

- HENRIK SCHMIDT -

Fodbold sagde mig INTET – i dag er det mit liv

Målmandstræner Dan Richardy Vedsegaard og sønnen Rasmus Richardy Vedsegaard fra Vemmelev Fodbold har i de sidste seks år været uadskillelige fra fodbolden

Af Maria Markussen

Foreningslivet fylder i dag meget i familien Richardy Vedsegaards liv. Så meget, at Dan Richardy Vedsegaard gik fra ingen fodbold interesse til fuldblods foreningsmand og passioneret fodboldtræner.

En stor og meget imponerende udvikling på blot seks år, der for Dan som så mange andre startede i det små – Rasmus manglede en målmandstræner og derfor trådte far til.

”Jeg blev træner fordi han ville spille fodbold. Rasmus er målmand og der var ingen målmandstræner, det er åbenbart et overset folkefærd. Derfor valgte jeg at træne ham som ufaglært, nu her senere har jeg fået uddannelse så i dag har jeg flere kompetencer – tilfældighedernes spil kan man sige”, sådan starter Dan Richardy Vedsegaard.

For seks år siden var Dan Richardy Vedsegaards tilværelse en helt anden,

der blev hverken set, rørt eller talt om fodbold i hjemmet lidt udenfor Slagelse.

”Fodbold har aldrig sagt mig noget som helst, det gør det så i dag, der er en stor kontrast”, lyder det fra en overrasket Dan Richardy Vedsegaard, der næsten ikke kan forestille sig en hverdag uden fodboldklubben og sine to sønner som begge også tilbringer meget tid i den lokale fodboldklub. Der er ingen tvivl om, at Dan og Rasmus har fået et tæt sammenhold og et unikt bånd ved deres fælles passion. Deres mange timer i fodboldklubben blev en motivation for endnu et familiemedlem, søn og storebror Jonas.

Han kom til klubben i november sidste år, nøjagtigt ligesom far, var hans interesse for fodbold minimal eller slet ikke eksisterende. I dag er han træner og holdleder som elsker at tilbringe sin fritid i fodboldklubben ligesom resten af familien.

Deres historie er til stor inspiration for mig og måske også mange andre, man behøver ikke at have rødder eller en lang forhistorie for fodbold for at gøre en forskel i den lokale fodboldklub.

Gå ikke glip af det bedste i dit barns liv

I dag er Dan Richardy Vedsegaard målmandstræner, træner og holdleder i Vemmeløv Fodbold, hvor sønnen Rasmus til daglig spiller fodbold. "Det er én af de bedste beslutninger, jeg nogensinde har truffet. Jeg har været så meget sammen med min søn i de 6 år. Jeg har oplevet ham til træning, til kampe, til og fra træning og kampe, til stævner, til fællesspisning, til hygge, til alt mellem himmel og jord, og han har aldrig sagt, at det har været et problem, at jeg var der. Jeg var bare en helt naturlig del af hans liv. Og han var en naturlig del af mit liv. Og vi var sammen om en fælles interesse, passion og glæde", fortæller en rørt Dan Richardy Vedsegaard.

Der er ingen tvivl om, at det var Rasmus, der for seks år siden fik ham til at starte som frivillig træner.

"Jeg har egentligt ikke taget et aktivt valg om at blive frivillig. Da min søn startede til fodbold, fandt jeg ud af, at det her kun fungerer, hvis der er nogle forældre, der får det til at hænge sammen. Og lige pludselig var jeg dybt engageret i det", siger Dan Richardy Vedsegaard.

Dan har en holdning "Alle valg er fravalg, sådan kan man vælge at anskue det frivillige arbejde - det handler udelukkende om prioritering". Men hvorfor er det så vigtigt at man som forælder tager sin del af ansvaret, arbejdet og fornøjelserne i den lokale fodboldklub? Til dette spørgsmål uddyber Dan Richardy Vedsegaard sin klare holdning:

"Du går glip af dit barns udvikling, hvis du bliver væk. Min kone har jo ikke set hans udvikling og det kommer hun heller ikke til, det løb det er kørt. Hun har ikke set det der sejr blik i øjnene og hun har heller ikke set det skuffede blik, når de sidder ude på banen og har tabt en kamp, alle de øjeblikke betyder enormt meget".

Han fortsætter, "Jeg mener og tror på,

at man kommer dybere ind på deres følelser og i deres sind. Jeg tror selv på at jeg har det nemmere ved at læse Rasmus end min kone. Vi har brugt så meget tid sammen på den boldbane, jeg har set ham stå og græde når de har tabt en kamp og jeg har set ham svæve på en sky når de har vundet".

Dan peger dog på, at uden opbakning fra baglandet kan man ikke slippe afsted med at tilbringe så mange timer i fodboldklubben. "At baglandet bakker op er alfa og omega. Hvis ikke det er tilfældet, kan det ganske enkelt ikke lade sig gøre. Og det gælder uanset om man er mand eller kvinde", siger han.

Livsstil

"Det tager en del af ens fritid at være frivillig, men den respons og de gode oplevelser man får til gengæld, opvejer det mange gange og det er det hele værd".

I dag er det dog langt fra forpligtelsen til hans søn, der får ham til at blive ved.

"For mig handler det ikke kun om min søn. Det gjorde det måske det første år, men ikke længere. Det handler om fællesskabet. Man møder enormt mange ligsindede, og vi har det rigtig godt sammen", siger Dan Richardy Vedsegaard.

For Dan Richardy Vedsegaard er det vigtigt at videregive hans værdier og syn på det frivillige arbejde videre til hans sønner.

"Det er vigtigt at lære at man sagtens kan udføre et stykke arbejde gratis, det er for mig en vigtig værdi at videregive til mine børn. Det frivillige arbejde giver adgang til så mange fede oplevelser", slår Dan Richardy Vedsegaard fast.

MIG OG MIN FAR

Mit barn og livsstil er en prioritering

I seks år har Christian Gadegaard og sønnen Frederik Gadegaard fra IF Frem Bjæverskov Fodbold nydt hinandens selskab

Af Maria Markussen

Fodbold er en af hovedingredienserne i familien Gadegaards hverdag, en typisk fodbolduge byder på ca. 15 timers fodboldunderholdning.

Da sønnen Frederik Gadegaard i en alder af seks år havde et ønske om at han gerne ville spille fodbold, greb Christian Gadegaard hurtigt trænerrollen. Under den første træning kribledet det så meget i ham, at det var svært at stå stille. Han kunne ikke bare stå og kigge på, hvorfor så ikke blive en del af det?

Her seks år senere er fodbolden stadig et samlingssted og holdepunkt for både far og søn.

”Efter første træning på sidelinjen, blev jeg hurtig enig med mig selv – det kunne jeg ikke holde ud. Til næste træning spurgte jeg træneren om der ikke var noget jeg kunne hjælpe med, og sådan fortsatte det indtil jeg blev en fast del af holdet”, fortæller Christian Gadegaard.

De fædre med fodboldrødder vil nok genkende det, Christian fremhæver. Det kan være utrolig svært at forholde sig passivt og skulle nøjes med at være tilskuere, når ens søn eller datter betræder grønsværen.

”Jeg har selv spillet fodbold, jeg elsker fodbold og det er kun blevet vildere efter jeg blev træner”, understreger Christian Gadegaard.

I dag er de tre trænere tilknyttet årgangen med ca. 30 spillere, foruden Christian er Morten Kristensen og Jakob Carit Hammerum som også er grundlæggeren for holdet.

En fælles interesse

Christian er selvsagt glad for, at sønnen Frederik deler hans interesse og passion for fodbold.

”Det er jo en stor del af vores hverdag, at Frederik så tilmed gør det rigtig godt, gør kun glæden endnu større”, forklarer Christian Gadegaard.

Det er Christians oplevelse, at de i deres familie har lidt lettere ved, at få familielivet til at fungere netop fordi der er en fælles forståelse for, at rollen som fodboldtræner tager tid og mange weekender går med kampe og stævner.

Far og søn er enige om, at det her er kvalitetstid af den allerbedste slags.

Særligt timerne ”på vejen” sammen med Frederik sætter Christian stor pris på. ”Den største gevinst ved at træne sit eget barn er alt den tid vi har sammen, vi har rigtig mange gode snakke når vi kører til og fra kamp”, fortæller Christian.

Frederik uddyber hvordan hans oplevelse er med far som fodboldtræner, ”jeg synes det er meget fint med far som træner, nogle gange kan det dog godt være lidt irriterende fordi man kender ham indeni. På træningsbanen kan han sige ting mere hårdt, fordi han ved at jeg godt kan yde og gøre det bedre, det siger han ikke på samme måde til mine holdkammerater.

Men det er dejligt at min far og jeg har fodboldting sammen, nogle gange spiller vi også fodbold derhjemme, det synes jeg også er dejligt”.

Barn/forældre – spiller/træner

Som forældretræner skal man kunne bestride to kasketter. Der er trænerrollen, hvor du skal træne holdet og udtage holdet. Altså den fornuftbetonede rolle. Og så er der forælderrollen, som jo i sagens natur meget følelsesbetonet. De to roller er for mange meget svære at forene, det kræver at man fra start af har en klar rollefordeling med barn/forældre og spiller/træner.

Både Christian og Frederik er meget bevidste om de to meget forskellige kasketter som der skal skiftes mellem, Christian forklarer at dengang har startede sin trænergerning havde de ikke så meget fokus på emnet, men det har de fået med årene.

”I påsken var hele klubben i Holland en tur, der har de andre drenge ikke deres fædre med, men det har Frederik. Vi havde meget fokus på, at Frederik var med som spiller og jeg som træner. Jeg tjekkede ikke om han havde husket sine sokker eller om han havde redt sin seng, det skulle han selv klare på lige vilkår som alle andre spillere. Han får ikke særbehandling hverken positiv eller negativ, og det er jeg meget opmærksom på. Når han er på tur skal han have lov til at

hygge sig med sine kammerater, fodbold skal være et frirum også selvom far er træner”, slår Christian fast.

Christian er stor fortaler for forældretrænere og inddragelse af forældrene, jo flere jo bedre, derfor synes han det er vigtigt at få fokus på alle de oplevelser rollen giver anledning til.

”Det er en livsstil som alle kunne tage til sig, jeg kender da mange både mødre og fædre hvor fodbold ikke stod øverst på deres ønskeliste, men hvor de er blevet suget ind i fodboldklubben grundet fællesskabet og sammenholdet.

Man bliver suget ind i det, fordi barnet er interesseret i fodbold. Og lige meget, uanset hvilket niveau barnet spiller på er det sjovt fordi man har en fælles interesse”, fortæller Christian og forsætter.

”Uanset hvor god eller dårlig man selv er så kan man tage kurser eller søge lidt på internettet, man kan utrolig mange ting selv, hvis man vil og gider det. Det kan alle gøre hvis de vil det, det handler om prioritering”.

Trænergerningen viste vejen

Det frivillige trænerjob har i de sidste seks år beriget Christian med en masse gode oplevelser, fællesskab og sammenhold, men det skulle vise sig ikke at være det eneste. Trænergerningen har nemlig også givet anledning til en større og vigtig beslutning for både Christian og resten af familien Gadegaard.

”Mit frivillige virke har faktisk haft stor indflydelse på mit job. Jeg har tidligere kørt rundt som sælger i byggebranchen og jeg var ikke rigtig glad når jeg skulle op om morgenen. Så gik jeg og tænkte meget over, hvad der gjorde mig glad. Jeg kom hurtig frem til at jeg altid var glad når vi nærmede os tirsdag eller torsdag, altså vores træningsdage med fodboldholdet. Derfor kom jeg frem til den konklusion at jeg i fremtiden skulle arbejde med børn.

I dag er jeg under uddannelse som lærer og jeg er simpelthen så glad, jeg skal aldrig væk fra den branche”, konkluderer Christian.

Når fodbold går i

Kærligheden til fodbold er, hvad far og søn har til fælles. Allan Nielsen har set sin søn, Ulrik Juel Nielsen, vokse op fra barn til voksen på fodboldbanerne i Herstedøster Idræts Club.

Af Maria Markussen

Hvad kan få en til at få øjnene op for for- eningslivet og fodbolden generelt? Det kan ens farfars og fars passion og enga- gement. I tre generationer har familien Nielsen haft fodbolden som en naturlig del af livet og hverdagen, både farfar, far og søn tilegner fodbolden langt mere end blot at være en sportsgren.

”Det har givet os et unikt bånd. Når vi rejser på ferie, så er vi tre generationer der rejser sammen både i ind- og udlan- det. Et unikt bånd, hvor fodbolden spiller en kolossal rolle”, sådan beskriver Allan Nielsen fodboldens betydning for hans og sønnens forhold.

”Vi ser hinanden minimum tre gange om ugen, flere timer af gangen. Jeg ville meget nødtigt have undværet det, det har givet os et livslangt fællesskab. Ikke bare for os, men for hele familien. Farmor, far- far og mor er alle ude og se vores kampe. Hvis farfar havde chancen, så hoppede han også i en træningsdragt”, smiler Ul- rik.

Allan Nielsen og Ulrik Juel Niensens, årelange historie sammen med fodbol- den startede tilbage i 1996, det år starte- de Ulrik sin fodboldkarriere i en alder af 9 år i Brøndby.

Som så mange andre fodboldinte- resserede forældre havde Allan sin faste plads ved sidelinjen for at bakke sønnen op. Efter blot en sæson manglede holdet en træner, og der blev hurtigt kigget Al-

lans vej, der med en stor spillererfaring selv fra mange år i Brøndby og Hellas, var det oplagte valg. ”Den daværende træner stoppede og så spurgte de mig, jeg var der jo alligevel altid”, fortæller Al- lan Nielsen.

Det var sådan det hele begyndte, i dag godt 23 år senere er far stadigvæk træner, og søn er blevet spillende assi- stenttræner.

På godt og ondt

At være ”trænerens søn” er et af de svæ- reste prædikater, at have siddende på sig i fodboldens verden.

Der er mange udfordringer ved at være trænerens søn; hvis træneren udta- ger sin søn og han ikke er markant bedre end de øvrige, kan det give problemer på holdet. Sønnen må i hvert fald ikke lave mange fejl, før det falder tilbage på træ- neren. Man kan tænke sig at titlen som forældretræner, kan afføde en del tan- ker blandt holdkammeraternes forældre som - det er også bare fordi, han er træ- nerens søn. Den slags tanker er farlige at have på holdet. Det gør det svært at være forældretræner, men også spiller. Konstellationen far/søn på et hold er nok aldrig helt problemfrit.

”Som træner har man højere for- ventninger og krav til sin egen søn, det har jeg i hvert fald. Han skal ikke være med fordi han er min søn og ikke er bed-

re end de andre, tværtimod”, forklarer Allan Nielsen.

Faktisk sker det meget tit, at foræl- dretræneren stiller højere krav til sit eget barn. Ikke kun på det fodboldmæssige niveau, men også med hensyn til at tage del i arbejdsopgaverne til træning, kamp og i omklædningsrummet.

”At have sin far som træner, har be- stemt ikke været et privilegie som sådan, jeg har aldrig kunne være sikker på spil- letid, jeg har altid skulle arbejde lidt eks- tra og gerne en del hårdere end mange af de andre på holdet. Jeg har været nødt til at være den bedste til træning, og løbe de ekstra meter som ingen andre gad på holdet, jeg har aldrig kunne slå op i ba- nen og give op”, forklarer Ulrik Nielsen.

Det er hårdt arbejde at være træne- rens søn, men både Allan og Ulrik er meget enige om at gevinsterne og deres unikke bånd overstråler det til tider hår- de arbejde.

”Vi har haft rigtig mange succeser og det er da klart, jeg har altid taget et stort ansvar for at have min far som træner. Det har betydet meget for mig, jeg har været så heldig at have min far tæt på i så mange år. Jeg tror min mor har lidt un- der det, når jeg kommer hjem forbi, så er jeg hurtig inde og ude igen, jeg har jo talt med far”, siger Ulrik Nielsen.

Allan Nielsen mener, at Ulrik nok aldrig har fået den anerkendelse og ros

han ellers har været berettiget til, den simple forklaring er at han var trænerens søn. "Det eneste jeg fortryder er at jeg ikke har givet ham, det der burde have tilkommet ham igennem hans store indsats", sådan lyder det fra en meget reflekteret Allan Nielsen.

Tid uden far på banen

Der har for Ulrik Juel Nielsen også været perioder uden far på sidelinjen. Perioder som har været affødt af Allan Niensens private arbejde som journalist. Og selvom Ulrik og Allan hurtigt kan blive enige om, at det har givet dem umådeligt meget at være en del af det samme hold, så har der også været noget positivt ved de perioder hvor Allan ikke har været træner for sin søn.

I disse perioder kunne Ulrik nemlig prøve kræfter med en uvildig og neutral træner, og det gav muligheder som Allan værdsætter meget højt.

"Jeg er utrolig glad for at Ulrik blev kåret som årets juniorspiller, det første år han var i Herstedøster Idræts Club. Det er sådan nogle priser, dem får man ikke som trænerens søn.

I 1968 kan jeg tydeligt huske, at jeg skulle op og være årets miniput spiller i Brøndbyøster idrætsforening, det blev jeg ikke, det blev trænerens søn. Det er 50 år siden, og jeg kan stadig tydeligt huske det, så det må jo have betydet temmelig meget for mig", fortæller Allan og griner ved mindet.

Når social arv er positivt

Social arv er betegnelsen for den påvirkning, vi tager med os fra barndommen ind i voksenlivet. Vores forældre, opvækst og omgivelser har indflydelse på, hvordan vi bliver som voksne. For familien Nielsen er der videregivet vigtige værdier, igennem interessen for fodbolden og foreningslivet i tre generationer.

"Far er vokset op med fodbold og sådan er det også med mig, fodbolden har altid fyldt meget i vores familie. Hvis der var familie fødselsdage og lå det på en lørdag og der var kamp, så er vi selvfølgelig kommet, men vi kom bare lidt senere, sådan har det altid været. Mor har haft forsøgt at skubbe lidt til den opfattelse, men det lykkedes ikke. Jeg har haft kæresten der har haft rigtig svært ved at acceptere at fodbolden kommer i første række, det er ikke fordi jeg fravælger nogle perso-

ner eller noget, fodbolden er min livsstil og den ligger fast. Det er noget jeg er vokset op med, så for mig er det normalt, men for mange andre kan det være svært at acceptere", sådan lyder det fra Ulrik Nielsen.

Familie traditioner

Som et eksempel på den helt særlige plads fodbold har i familien Nielsen, er den folkekære sportsgren også blevet en del af familiens årlige jule- og nytårstraditioner.

"Vi mødes den 24. og den 31. december klokken 10 i K.B. sammen med farfar og en masse andre mennesker og spiller fodbold. Bagefter rafler vi og spiser frokost, så er vi hjemme ved en 16-tiden. Vi kunne hverken forestille os den 24. eller den 31. december uden denne tradition, heller ikke farfar", slutter Ulrik Nielsen.

MIKKEL KROGH DAMSGAARD

– Fra breddefodbold til superligaen på 5 år

17 år, 4 måneder og 23 dage. Så "gammel" var Mikkel Krogh Damsgaard da han med nummer 27 på ryggen, løb på banen til de sidste 10 minutter af Superliga opgøret imellem AC Horsens og FC Nordsjælland, og dermed fik sin debut i Danmarks bedste række. Siden er det blevet til 967 minutter fordelt over 13 kampe, og et enkelt mål. Sjællandsk Fodbold tog en tur til FC Nordsjælland for at få en snak med Mikkel Krogh Damsgaard om hans rejse fra breddefodbold til Superligaen, og hvordan det er, i en alder af blot 17 år, at være etableret Superligaspiller på et af Danmarks bedste fodboldhold.

Glæden ved fodbold er drivkraften

For Mikkel har det siden han som 4-årig sparkede til en fodbold første gang handlet om det samme.

"Jeg startede jo for sjov til fodbold, og så har jeg altid bare godt kunne lide at spille fodbold. Jeg har altid haft en kærlighed til bolden, og det er det samme i dag." Fortæller Mikkel Krogh Damsgaard.

Og selvom det selvfølgelig er blevet mere seriøst med årene, så er det stadig den samme glæde ved bolden, som i dag er Mikkels allerstørste drivkraft.

"Johnny (Jonathan Amon red.) og jeg står også tit efter træning idag og bare laver alt muligt med bolden,

det er ikke altid så seriøst, men det er bare det der med at have glæden ved fodbold".

Fra bredde til elite

I de første 8 år af Mikkels fodboldliv, var det på banerne hos Jyllinge FC, lidt udenfor Roskilde, at Mikkels fodboldtalent udfoldede sig, inden han som 12årig for første gang blev opmærksom på FC Nordsjælland, eller rettere at FC Nordsjælland blev opmærksom på ham.

"Jeg spillede 8 år i Jyllinge, med min far som træner i alle årene. Vi var bare nogle drenge der havde et kanon sammenhold, og der handlede det jo bare om at have det sjovt. En dag var der en træner fra FC Nordsjælland ude og kigge på en anden spiller, og så lagde han mærke til mig. Derefter startede jeg til specifiktræning i FC Nordsjælland 1 gang om ugen, samtidig med at jeg stadig spillede i Jyllinge".

For Mikkel var skiftet til Nordsjælland meget naturligt, og som 12årig fodboldspiller synes han mest af alt det bare var en spændende oplevelse.

"Jeg synes det var sjovt og møde nye, ligesom man kendte mange af dem, fordi man havde spillet imod dem. Vi gik hurtigt fra specifiktræning til at blive et hold, og jeg synes egentlig bare at det var fedt. Jeg har altid gerne ville vinde, lige siden jeg løb rundt i skolegården og på SFO'en, så det med at spille sammen med andre der havde det sådan, og den her konkurrence der altid er på et hold, havde jeg det rigtig godt med"

Det store skridt

Igennem Mikkels tid i FC Nordsjælland har der været flere skridt på vejen imod Superligatruppen, skridt som for Mikkel er kommet helt naturligt.

"Man vænner sig hele tiden til at konkurrere, og man lærer at tage ansvar. Specielt på U17 og U19 handlede det meget om at kunne tage ansvar, både på og udenfor banen."

Det helt store skridt, i hvert fald set udefra, kom da Mikkel gik fra U19 til at være en fast del af superligatruppen, et skridt som for Mikkel på en og samme tid, gik stille og roligt og samtidig hurtigt. Mikkel forklarer:

"Jeg har løbende været med i Superligatruppens træning, hvor jeg trænede lidt med i starten, og så har det været mere og mere. Jeg kom så med på vores træningslejr i sommer, hvor jeg spillede rigtig meget og her i foråret har jeg så været en fast del af spillertruppen".

Han fortsætter:

”Den helt store forandring er for mig, at jeg i dag jo lever af at spille fodbold, og har sat min skole på pause. Det betyder at jeg skal træne rigtigt, sove rigtigt og spise rigtigt, og det er selvfølgelig lidt mere seriøst end før”.

Opbakning betyder meget

Med sig igennem hele sin karriere har Mikkel haft sine forældre og de er i dag stadig en stor del af Mikkels fodboldliv, og for ham er opbakningen helt central.

”Jeg har haft min far som træner, i mine 8 år i Jyllinge og han ser stadig alle mine kampe. Jeg har lært rigtig meget af min far, og han kommer da også stadig med kommentarer efter kampene, og jeg lærer stadig af ham. Min mor har hjulpet rigtig meget udenfor banen, og hun kommer også tit og henter mig efter træning.

Det har været fedt og dejligt at de begge har været med hele vejen.”

For det er også virkeligheden som 17-årig superliga spiller, at Mikkel ligesom sine jævnaldrende stadig er afhængig af bus og tog, at blive hentet af sin mor og far, eller få køreledelse når turen går fra Right To Dream Park og hjemad. For kørekortet er Mikkel lige startet med at tage, og selvom han for nyligt har sat skolen på hold, for at jage fodbolddrømmen, er han stadig på mange måder ligesom andre 17-årige drenge.

Fremtiden

Hvor Fodbold-Danmark hurtigt begynder og spår om fremtiden, når en 17-årig spiller begynder og præstere i Superligaen, så er Mikkel selv mere fokuseret på her og nu.

”Jeg lytter faktisk ikke rigtig med på de forskellige medier, og jeg går ikke op i det. Fordi for mig handler det om at præstere til træning og kamp hver gang. Jeg bliver selvfølgelig glad hvis jeg hører at Kasper Hjulmand (træner i FC Nordsjælland) har rost mig, men lige nu går jeg mest op i at få så meget spilletid som muligt.”

Hvordan kommer man hele vejen?

Spørger man Mikkel om et godt råd til de spillere, der har samme drøm som ham, så svarer han prompte:

”Bliv ved med at beholde glæden ved fodbold og nyd det. Vær altid glad, så skal det nok gå!”

BLIV VED

**MED AT BEHOLDE GLÆDEN
VED FODBOLD OG NYD DET.
VÆR ALTID GLAD, SÅ SKAL
DET NOK GÅ!**

- MIKKEL KROGH DAMSGAARD -

Seriepokalfinalen 2018

Seriepokalfinalen 2018 var alt det man kunne håbe på, og en fantastisk eksponent for fodbolden på Sjælland.

Det solbeskinne græstæppe på Brøndbyernes IF bane 2, nærmest bare ventede på at ligge underlag til et brag af en fodboldkamp. Og med det majestætiske Brøndby Stadion i baggrunden, og fantastisk stemning fra de fremmødte tilskuere, med stortromme, kampbråb og høj musik så var det præcis de rammer som man kunne have drømt om, for Seriepokalfinalen 2018.

Finalen stod imellem Køge BK og Hørsholm-Usserød IK, fra henholdsvis serie 3 og serie 2.

Fart på fra start

Nærkampe, dueller, tacklinger og højt tempo kendetegnede kampens start, hvor det var helt tydeligt at de to hold var kommet for at hive pokalen med hjem.

Animeret af de mange tilskuere, og med den taktfaste stortromme som indpisker, var det som om at spillerne tog energien til sig, og kanaliserede den ud i hver en bevægelse for at sikre sig overtaget i kampens indledning.

Efter et kvarters spilletid samlede Køges Peter Frost Michaelsen, med nummer 11 på ryggen, bolden op midt på egen banehalvdel, lavede en hurtig vending og satte i et tempo, ingen af Hørsholm-Usserød spillerne kunne følge. Og blot få sekunder efter kunne Peter Frost Michaelsen storme ud imod hjørneflaget og fejre kampens første mål.

Balance i regnskabet

Efter 34 min. bragte Hørsholm-Usserød balance i regnskabet. Målet opstod lidt tilfældigt ved en afrettet afslutning der i sidste ende havnede hos en iskold Lasse Madsen, der køligt lagde bolden i nettet til udliging.

Anden halvleg

Anden halvleg bød på endnu mere fight og i særdeleshed luftduellerne var værd at holde øje med, når de frygtløse spillere gik ind med liv og sjæl for at vinde duellen.

Med 15 min. igen, fik Hørsholm-Usserøds Fitim Farizi et gult kort efter en mi-

stimet glidende tackling, og dermed blev hans holdkammerater reduceret til 10 mand, i de næste 10 minutter.

Der skete det modsatte af det forventede, og med 10 imod 11 lykkedes det Hørsholm-Usserøds Lasse Madsen at tilkæmpe sig et straffespark.

Straffet blev omsat stensikkert og blot 5 minutter senere var Lasse Madsen igen på spil, da han reelt afgjorde kampen til 3-1.

Stor cadeau til Køge

Dermed kunne Hørsholm-Usserøds bænk, og tilskuere, bryde i jubel da dommer Morten Christoffersens fløjte lød for sidste gang.

Men selvom sejren på papiret var komfortabel, var det en tæt og spændende kamp, og Køges hårdt kæmpende mandskab skal have ligeså meget ros som deres modstandere.

Guldmedaljer, Pokal og Årets fighter til Hørsholm-Usserød

Thomas Kahlenberg, der i år stod for overrækkelsen af pokal og medaljer, kunne ligeledes kåre årets pokal-fighter, der i år blev Hørsholm-Usserøds Oliver Svava, der kampen igennem leverede mange lækre detaljer, og var bagmand bag mange chancer.

Dagens sidste opgave for Thomas Kahlenberg, efter den ceremonielle uddeling af guldmedaljerne, blev at overrække pokalen til Hørsholm-Usserøds anfører, Kasper Larsen, der i vild jubel kunne hæve pokalen imod himmelen og fejre triumfen med sine holdkammerater, og de fremmødte tilskuere.

Tak til de fremmødte, spillerne og Brøndbyernes IF

Stor tak til de mange fremmødte tilskuere der bidrog til stemningen. Stor tak til spillerne for en fantastisk finale, og fantastisk godt gået af begge hold at komme så langt.

Tilmeld jer nu

Det er allerede nu muligt at tilmelde sig næste års seriepokalturnering, og kæmpe med om en fantastisk oplevelse til næste års seriepokalfinale.

HVORDAN HÅNTERER VI DET, NÅR VI MISTER ET MEDLEM, EN SPILLER ELLER EN VEN FRA FODBOLDKLUBBEN.

II denne artikel sætter vi fokus på, hvad der skete, da tre unge mænd fra KFUM's Boldklub Roskilde den 26. februar 2012 mistede mistede livet i en tragisk trafikulykke. Hvilken rolle spillede klubben efter ulykken, hvordan blev det opfattet af de pårørende, og hvad sker der, når sorgen rammer klubben.

NÅR SORGEN RAMMER

I. På en kold søndag morgen i februar banker det på Poul Offersens bryggersdør. Klokken er omkring halv fem om morgenen, så Poul tumler ud af sengen og ned at trappen til stuen og bryggerset. Gennem søvnige øjne ser han to politibetjente. Pouls tanker strejfer 'måske har der været indbrud i området?'. Men det drejer sig ikke om et indbrud. Betjentene fortæller, at Pouls søn Kenni er død. Han har været ude for en trafikulykke sammen med tre andre drenge fra Havdrup. "Er I sikre?", spørger Poul. Betjentene bekræfter. For Poul Offeresen bliver livet aldrig det samme igen.

Kenni Koustrup Offeresen bliver født 20. juni 1993 og vokser op i den østjællandske by Havdrup. Da Kenni er seks år begynder han til fodbold i Havdrup GI, hvor han spiller sammen med Christian Nielsen og Sebastian Holm Hansen. Poul Offeresen beskriver sin søn som 'drengen med det jævne temperament' og som en type, som vennerne satte pris på,

fordi de vidste, hvor de havde ham. Han var meget ærekær og lagde stor vægt på at holde sine aftaler og blev skuffet, når kammeraterne ikke holdt deres. Han elskede fodbold, men for ham lå passionen i at være en del af spillet på banen. Ikke som seer til Champions League med vennerne og heller ikke på sidelinjen, hvis han var skadet. "Enten var han med i spillet eller så var han der ikke", fortæller Poul Offeresen.

Poul Offeresen forklarer, at Kennis evner på fodboldbanen aldrig rigtigt blev forløst i Havdrup. Der skulle et klubskifte til at få den viljestærke Kenni til at blomstre op. I teenageårene begyndte Havdrupholdet at smuldre. Flere af spillerne søgte mod nye klubber og det samme gjorde Kenni. Hos KFUM's Boldklub Roskilde (KFUM) fandt han sin helt rigtige hylde.

"Han falder til lige med det samme, og han bliver udnævnt som årets spiller første år, og det gav et eller andet boost for ham og en tro på, at

det her det var han alligevel bedre til, end han havde været vant til at få anerkendelse for", siger Poul Offeresen, der smiler ved mindet.

Kennis positive oplevelse trækker de to tidligere holdkammerater Christian Nielsen og Sebastian Holm Hansen med til KFUM. I de kommende år bliver fodbolden kittet i et nært venskab mellem de tre Havdrup-drenge – selv da Kenni fra han er 16 til 18 år døjer med en lyskenskade. I februar 2012 er Kenni tilbage på banen efter en operation og et genoptræningsforløb. Årgang 93 var på dette tidspunkt blevet til U19 og efter sommerferien var det planen at spillere som Kenni og kammeraterne Sebastian og Christian skulle rykke op på klubbens 1. hold. Desværre når de aldrig så langt. Halvanden dag efter hjemkomsten fra Tyrkiet mister de tre unge mænd på 18 år - og vennen Martin Due på 19 år – livet i en trafikulykke.

Fortsætter næste side.

II.

Søndag 26. februar sidder Iben Green Madsen og arbejder i sit revisionsfirma, da han modtager et opkald fra en spiller på det årgang 93 hold, som han er træner for hos KFUM: "Han spurgte om jeg havde læst om den der ulykke. Jeg svarede nej, og så gik jeg ind på Ekstra Bladet, og kunne så læse, at der var nogle unge mennesker, der havde kørt sig selv ihjel. 'Jeg tror det er nogen fra vores hold', sagde han", fortæller Iben Green Madsen.

Herefter fulgte en periode med uvisshed og mange gisninger. For hvilke spillere var der tale om? Og hvor mange? Årgang 93 havde som de første i klubbens historie vundet pokalfinalen i 2009 og der var store forventninger til holdet: "De var på en måde de her 'store stjerner', hvor vi kom hjem fra træningslejren i Tyrkiet og synes alt var fedt, og vi var rigtig dygtige, og så kom den her surrealistiske situation halvanden dag efter. Vi kom hjem fredag, og så skete det natten mellem lørdag og søndag. Det er jo helt sort", siger Iben Green Madsen.

Da det står klart, at tre spillere fra holdet er involveret i ulykken bliver Iben Green Madsen og klubformand Allan Markussen enige om, at de har brug for hjælp udefra til at håndtere situationen. 27. februar ringer de derfor til DBU Sjælland. Da ulykken ikke er sket som led i transport til og fra en idrætsaktivitet i klubben, så er psykologisk rådgivning ikke omfattet af Idrættens Forsikringer hos DIF. Men på grund af ulykkens voldsomhed beslutter DBU Sjælland ekstraordinært at betale for psykologisk krisehjælp til klubben. Senere samme eftermiddag står en krisepsykolog derfor klar, da årgang 93 møder ind til træning. Spillerne samles i klubbens bagerste omklædningsrum, hvor de er skærmet en smule fra det mylder og liv, der altid vil være i en klub af Roskilde KFUM's størrelse. Særligt en detalje fra den dag har brændt sig ind i Iben Green Madsens hukommelse. En bedstefar til en af spillerne, der altid var med til kamp, beder om at være med under mødet med psykologen.

"Det er mærkelige ting man husker. Men jeg husker tydeligt, at han (bedstefaren) græd som pisket. Det gjorde indtryk på mange af spillerne at se en ældre mand godt kunne græde. Og jeg tror på en måde, at det hjalp dem, fordi det viste, at det var i orden at være ked af det.

Det sagde psykologen også. Du må godt være ked af det. Der var sku ikke nogen af dem, der var 'seje' i den situation", siger Iben Green Madsen.

Psykologen afsluttede mødet med at lægge sit telefonnummer og opfordre til at tage kontakt, hvis man havde behov for at snakke. Psykologen fortalte, at det var vigtigt at gøre de ting man plejer. Derfor gik holdet samme aften ud for at træne. Nede på banen blev de mødt af et par førsteholdsspillere, som gav U19 drengene et kram. Det gjorde træneren 'stolt af at være KFUM'er', som han formulerer det.

Iben Green Madsen og Allan Markussen fortæller, at der efter ulykken opstod et behov for at bearbejde sorgen internt i klubben. De fire drenge blev begravet den følgende weekend i Roskilde Domkirke. I respekt for begravelsen valgte KFUM at lukke anlægget ved Snebærvej helt ned – alle træningskampe blev aflyst og klubben flagede på halvt. Iben Green Madsen skrev desuden et mindeord til klubbens hjemmeside, som også blev bragt af Sjællandske Medier. Derudover spillede klubbens hold med sørgebind og ledelsen besluttede at frede 1. holdets trøje med nummer 12 for at ære de tre spillere, der alle var tiltænkt en fremtidig rolle på 1. holdet. Nummer 12 er ofte en ung spiller, der starter på udskiftningsbænken, og så ligger der også en meget personlig hilsen til en af de afdøde.

"Sebastian (Holm Hansen red.) havde sagt, at når han blev senior, så skulle de regne med, at nummer 12, det var hans trøje – 'Ja, ja nu skal du lige på holdet, sagde jeg, og han svarede 'det skal jeg nok komme'", fortæller Iben Green Madsen og smiler ved tanken.

III.

Derfor hænger trøje nummer 12 den dag i dag i KFUM's klubhus med de tre spilleres navne på. For KFUM er trøjen i dag en anledning til at tale om faren ved at køre for stærkt i bil. Politiets undersøgelser viste, at ulykken skyldes en kombination af høj hastighed, glat føre og det vejtræ, som bilen ramte. Føreren havde ikke drukket alkohol.

"Hvis man skulle drage noget brugbart ud af en tragedie som denne, og jeg ved godt, at det lyder lidt hårdt, så tjente det til skræk og advarsel. Og lige præcis de der udødelige 17-18 årige knægte, som jeg også selv har et par stykker af, der er det en opvågning. Helt udødelige

Poul Offersen

er I altså ikke", siger klubformand Allan Markussen med en alvorlig mine.

Hvis andre idrætsforeninger skulle havne i den samme triste situation, så anbefaler KFUM, at man hurtigst muligt får psykologisk krisehjælp: "Hvis det – Gud forbyde det – skulle ske, så anbefaler vi, at man hurtigst muligt får fat i en krisepsykolog. For det er svært for os almindelige mennesker at vurdere behovet for hjælp. Udadtil kan en person se ud til, at det er fint det hele, og så har han dumme tanker, når han går hjem. Han skal bare vide, at muligheden for at få hjælp er der", siger Iben Green Madsen.

I det hele taget bryder Iben Green Madsen sig ikke om at tale om ulykken, der har sat sig sine spor - både hos den rutinerede træner og på den talentfulde årgang 93. U19 holdet spillede sæsonen 2011-2012 færdig, men i dag er der kun få spillere tilbage fra årgangen på klubbens 1. hold. Efter sæsonafslutningen stoppede Iben Green Madsen som træner. Ikke på grund af ulykken, men så alligevel "Det handlede om, at jeg skulle gøre arbejdet med årgangen færdigt. Det var mine drenge, og det (ulykken red.) gjorde det heller ikke bedre", siger Iben Green Madsen.

IIII.

I dag husker Poul Offersen ikke meget fra dagene efter sønnens død. Derfor er det svært for ham at vurdere, hvilken rolle en idrætsforening bør spille i forbindelse med et dødsfald. Men han har talt

IDRÆTTENS FORSIKRINGER

Den psykologiske krisehjælp, som er en del af Idrættens Forsikringer gennem DIF, dækker, hvis personer i eller omkring en forening involveres i en alvorlig, traumatisk hændelse, f.eks.: En ulykke eller voldsom skade, et alvorligt ildebefindende, overfald/overgreb, trafikulykke (transport til og fra idrætsaktiviteter arrangeret af foreningen) eller dødsfald – f.eks. under en kamp.

Læs mere på: www.idraettensforsikringer.dk

med en anden pårørende forælder om spørgsmålet, og han forklarer, at de var enige om, at de ikke havde behov for at klubben henvendte sig til dem. Men at det havde været okay, hvis klubben havde henvendt sig:

”Vi sidder da med en eller anden.. god oplevelse af klubbens rolle. Da vi sidder i kirken, da er alle drengene samlet sammen med Iben. Og man kunne se de tårer, der også var i øjnene på dem, og jeg var slet ikke i tvivl om, at de har haft en stor sag for internt, og det har jeg det faktisk rigtigt godt med, at det er det, de har brugt deres kræfter på. Der sættes pris på, at de har gjort noget, så ja – det skal de – og de skal gøre det på deres måde, men jeg tror ikke, at der er nogen facitliste”, siger Poul Offersen.

Siden Kenni gik bort er der sket store

ændringer i Poul Offersens liv. Det startede med et brud med den kæreste, som han boede sammen med, da Kenni var i live. Siden fulgte en flytning fra Havdrup til Nykøbing Sjælland og i 2017 et salg af livsværket - virksomheden Headset.dk. En gang – efter ulykken - prøvede han at besøge en fodboldkamp med Kennis hold. Poul Offersen fortæller: ”De havde sørgebind på og det var en meget underlig fornemmelse. Vi stod tre forældrepar der og kiggede på en fodboldkamp, og jeg havde Kennis trøje indenunder min jakke, og det var noget mærkeligt noget. Fordi ens drenge skulle have været der, de skulle have spillet med der. Og det blev den sidste kamp, jeg kom til at se med KFUM.”

Poul Offersen har i dag et firma, hvor han tilbyder sparring til virksomheds-

ledere. Derudover er han sammen med sin datter Pernille Offersen i færd med at færdiggøre en bog om at bearbejde sorgen og om at finde plads og glæde i livet efter at have mistet. Bogen udkommer efter sommerferien og bliver fulgt op af en foredragsrække: ”Vi har ikke nogen facitliste. Vi kommer mere ud for at fortælle, at vi har den her tilgang til livet i dag, at vi suger alt det positive til os, vi overhovedet kan komme afsted med, vel vidende, at vi har malurt i bægeret. Men vi suger det til os, og vi finder ud af, at nu blev han kun 18, men skulle vi være så heldige at blive 90, så er det stadigvæk et ekstremt kort liv, så få nu bare det bedste ud af det”, siger Poul Offersen.

Dette holdfoto blev taget, da KFUM's U16 hold vandt pokalturneringen i 2009. Bagerst fra venstre ses Kenni Koustrup Offersen (nr. 2 fra venstre), Sebastian Holm Hansen (nr. 3 fra venstre) og Christian Nielsen (nr. 4 fra venstre). Træner Iben Green Madsen ses yderst til højre på bagerste række. Foto: Privat

Fodboldpas i Danmark: Spillere skal aktivere deres fodboldpas

EU's nye databeskyttelsesforordning trådte i kraft i maj 2018. Det har betydning for foreningslivet, og herunder også de danske fodboldklubber.

EU har, fra maj måned, strammet reglerne i forhold til den såkaldte databeskyttelsesforordning. En af de vigtigste forhold i de nye regler er en stramning af konsekvenserne for uretmæssig visning af personlige data, herunder fx navn og fødselsdato. Det er oplysninger, som i dag vises på holdkort, topscorerlister m.v.

Stramningen betyder, at dansk fodbold – klubberne og DBU – har oplysningspligt overfor den enkelte spiller i forhold til, hvordan og hvor hans/hendes data anvendes.

Se dit fodboldpas nu!

For at hjælpe os alle – klubberne og DBU – med at overholde lovgivningen har alle registrerede fodboldspillere i Danmark fået et personligt fodboldpas i digitalt format. Fodboldpasset indeholder en række data om dig, herunder:

- I hvilken klub dit spillercertifikat befinder sig.
- Hvilke klub- og holdhverv du eventuelt har.
- Dine kontaktoplysninger (dem som din klub ligger inde med).

Fodboldpasset indeholder også den vigtige oplysning om, hvordan dine data håndteres af klubben og DBU/lokalunionen.

For at sikre at alle spillere har set den information, vil det gælde at:

- Alle danske fodboldspillere SKAL aktivere deres fodboldpas.

I fodboldpasset kan du også angive et separat samtykke omkring visning af billeder. Ved denne fremgangsmåde hjælper du din klub et langt stykke hen ad vejen med at overholde persondatareglerne i forhold til visninger af personoplysninger på fx klubbens hjemmeside.

Aktiver dit fodboldpas med Driblr – den nye gratis spillerapp

Den nye gratis spillerapp Driblr kan nu hentes, til Iphone og Android, og her kan du finde mange spændende ting, som f.eks. dine statistikker. Her er det ligeledes muligt at aktivere dit Fodboldpas, så du er klar til at komme på holdkortet i resten af dit fodboldliv.

Fodboldpasset kan også aktiveres via DBU's Fodboldapp og Mit DBU.

HVAD SKAL KLUBBEN VÆRE OPMÆRKSOM PÅ?

Som klub er det afgørende, at I har indhentet de korrekte mailadresser og mobilnumre på alle jeres medlemmer, og at disse opdateres i KlubOffice. Derudover kan klubben løbende i KlubOffice følge med i hvilke medlemmer der har, og hvilke der ikke har aktiveret deres Fodboldpas.